

ОТ ИГЛА

ДО КОРМИЛО

Професионална гимназия по
транспорт и лека промишленост
гр.Омуртаг

Училищен вестник

Бр.6 месец III 2014г.

Новините на броя

- Обучение по журналистика на ученици от ПГТЛП гр. Омуртаг
- Интервю с Аспарух и Алекс от 10б клас
- Честита Баба Марта!
- Ученически есета за 3 март
- На учителя с любов! Интервю с г-ца Айтен Мустафова

Обучение по журналистика на ученици от ПГТЛП гр. Омуртаг

На 20 и 21 февруари 2014 ученици от Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост, гр. Омуртаг, взеха участие в обучение по фотожурналистика във Варна с професионален учител от Нова ТВ – Росен Иванов, главен оператор и фотограф в телевизията, по проект на Асоциация Интегро „Да направим средното образование достъпно и атрактивно за ромските младежи от селските райони” Обучението събра 15 младежи от различни средни училища от Североизточна България, които членуват в клубовете, които Асоциация Интегро създаде в петнадесет училища в рамките на проекта. Двудневното обучение предостави възможността на младите журналисти от клубовете по Граждански журнализъм да научат някои от тънкостите на

фотожурналистиката. В програмата бе включена и сесия за работа със специфичен софтуер за обработване на графични изображения, с цел подобряване на качеството на фотографията към статиите на младежите.

Главният оператор на Нова ТВ успя да събуди интереса на средношколците и да им предаде основните знания, необходими им за снимане на качествени снимки и обработката им. Първият ден на обучението беше предназначен за добиване на теоретични знания за фотографията и фотожурналистиката, както и насоки за правилно снимане на снимки, които да

се използват за фотоматериал за статии, докато вторият ден беше отделено време повече за практическа работа с професионален фотоапарат.

Участниците в обучението споделиха своите впечатления и отговориха на въпросите на учениците от другия клуб в ПГТЛП гр. Омураг „Училищен журналист” по проект BG051PO001-4.2.05.„Да направим училището привлекателно за младите хора” Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти (У С П Е Х)

1. Кое беше най- впечатляващото преживяване по време на обучението?

Аспарух: За мен най- впечатляващото нещо беше това, че се запознах с мои връстници от други градове, с които се сприятелих и ще поддържам връзка занапред

Алекс: Разходката в морската градина, по време на която направихме снимки на тема „Зимно море”

2. Вие самите как се информирате за това, което става- чрез какви медии?

Аспарух: Главно се информирам от интернет, разни новинарски сайтове, а също и от Фейсбук

Алекс: Новините по телевизията и други източници

3. Родителите ви подкрепят ли вашите мечти?

Аспарух: Родителите ми ме подкрепят абсолютно във всичките ми начинания и ми помагат с каквото могат

Алекс: Да, винаги ме подкрепят във всичките ми участия

4. Къде по света, според Вас, хората са най- щастливи ?

Аспарух: Според мен всеки човек е щастлив в своята собствена родина със своите роднини и близки приятели, с една дума- със семейството си.

Алекс: Аз мисля, че хората са най- щастливи в Германия, в град Мюнхен, защото градът е великолепен и имат най- добрия отбор по футбол в света

5. Кой е най- ценният сувенир, който имате от пътуванията си ?

Аспарух: Най- ценният сувенир за мен ще си останат хубавите спомени и забавните моменти, които съм прекарал с приятелите си по време на пътуване

Алекс: За мен най- ценният сувенир е шалът на Футболен клуб Байерн Мюнхен

6. Каква е тайната за успеха на събднатите мечти?

Аспарух: Да си концентриран, да си готов на всичко, за да събднеш мечтите си, никога да не се предаваш и да вървиш все напред в живота със смели стъпки

Алекс: Постоянство, много труд и много търпение

**Честита Баба Марта
на всички!**

Цветовете на месец март са червено и бяло. В тези два цвята са вложени много символични значения. Основното послание е червено за

здраве, бяло – за дълголетие. Двата цвята вървят заедно, преплетени в мартеница. Най-опростената и класическа мартеница е само две пресукани нишки – червена и бяла. Навремето обичаят е бил бабата да приготвя мартеници за цялото семейство. Тя трябвало да завърши направата им още преди изгрев слънце на първи март или дори в навечерието му. Поверието е, че първият мартенски ден трябва да се посрещне с мартеници. Разбира се, подготовката започват поотрано. Старинният обичай изисквал бялата вълна за мартениците да се събере от пасищата на стадата, където кичури овча вълна са останали по храсталците. Така вълната е “поела” магическа сила от природата и от звездите. После част от вълната се оцветява в червено. И накрая бабата изприда и пресуква заедно бяла и червена нишка. Докато ги преде и усуква, тя изрича обредни заклинания. Вярвало се е, че преди да се залови с направата на мартеници, жената не бива да е пипала огъня в домашното огнище, за да има мартеницата магическа сила.

Първоначално мартениците служели за амулет, който предпазва от злосторни духове, болести или урочасване лоши очи”.

Мартениците пазят човека от болести; свалят се чак тогава, когато се види първия щъркел и след като се свалят, се закачат на разцъфнало (или зелено) дръвче. По други места я слагали под голям камък и след девет дни гледали какво има под него. Ако са се настанили мравки, годината ще е богата с овце, ако има други по-едри буболечки - сполука при крави, едър добитък. Затова някъде наричат

мартеницата “гадалушка”. Другаде я хвърляли в реката, та по вода да им върви и всичко лошо да изтече.

ЖИВОТЪТ- ОСЪЗНАТА СВОБОДА

СВОБОДА ...Каква красива дума и колко трудна за обяснение, колко разнолика по съдържание, по усещане. Свобода – физическа и духовна. Свободна ли съм – от какво? Всеки човек е различен, но всички нас ни обединява едно нещо – живеем. Свободни сме да избираме как, с кого, за какво да живеем.

Животът е ценност без стойност – той е безценен. Не се измерва с пари и богатство, а със смисъл. Животът е предизвикателство. Посрещаме го всеки ден, но не можем да го победим. Животът е подарък, но невинаги го оценяваме.

Животът е игра – играем я, без да сме учили правилата. Осъзнаваме ги, когато губим. Животът е песен. Никой не е успял да напише текста, защото не владеем езика на емоциите. Умеем да ги изпитваме, без да ги контролираме.

Животът е обещание – не можем да го спазим, защото все пак един ден си отиваме. Животът е цел – преследваме я и все не можем да я постигнем. Но нали това е смисълът – да се надяваме. Надеждата умира последна ...Свободата е да осъзнаваш всичко това и да продължаваш да вярваш, че животът има смисъл. Всичко, което ни се е случвало или ще ни се случи, има защо и е трябвало да стане. Ако не ценим това, което имаме, което ни плаши или защитава, което ни наранява, но в

същото време ни прави по-силни – значи не го заслужаваме. Тогава трябва да се замислим над смисъла на своето съществуване – владеем ли свободата да ръководим живота си, или до края му ще се лутаме в хаос, безверие и бездуховност.

Валентин, 9б клас

Какво е за мен свободата?

Свободата е обширна тема, на която човек може да разговаря много. Всъщност какво е свободата? Свободата е способността на човека да избира по какъв път да тръгне – дали по пътя на доброто или злото. Свободата не може да ни бъде отнета, ако ние не го позволим. Човек е способен да избира. Свободата на избора е твърде важна, чрез нея човек може да осъществи желанията и мечтите си, но зависи какви са те и могат ли да бъдат реализирани, имаме ли възможност да ги реализираме.

Какво хората разбират под свобода? Много често под свобода ние разбираме освобождаване от всякакви ангажменти към света около нас, но това е невъзможно. Възможно ли е човек да е напълно независим?

Не, напълно невъзможно. Децата са зависими от своите родители и настойници, а работниците от своите работодатели и шефове. Колкото и свободна да е една личност, тя е длъжна да се съобразява с другите хора и да се държи добре с всички. Тук свободата се явява нравствен ангажмент към околните. Свободата в човешкото ежедневие се явява като осъзната необходимост. Без нея нашето съществуване е почти невъзможно.

Тук трябва да направим разлика между свобода и слободия. Слободията според мене е поведение без всякакви задръжки и употребата на нецензурни думи и изрази. Свободата е правото на човека да изразява своето мнение. Ако един човек е затворен, той пак е свободен, защото правото на мнение и неговата воля го правят такъв. Неговата воля го прави силен и свободен. Няма безволев човек, но има хора със слаба воля. В повечето случаи това е песимистът, който си мисли, че не е свободен. Това не е вярно. Щом човек живее, диша и се е родил на този свят, има право да изразява своето мнение, както и да осъществява желаният и мечтите си.

Свободата е недостижима ценност. Не съм съгласна с това твърдение. Свободата не е недостижима, но трудно се постига. Откакто човек се е родил на този свят, той е свободен. Мислим си, че свободата е недостижима, защото все зависим от други, но това не означава, че не сме свободни. Щом имаме право на собствено мнение, сме свободни.

Ние сме под влиянието на външния свят, но той не е от особено значение, с по-важно значение е нашата душевна свобода и как се чувстваме ние. Ако си въобразим някоя мисъл, че не сме свободни, ние ставаме роби на тази мисъл и се чувстваме заробени и се затваряме в самите себе си. Не съществува в природата понятието „не съм свободен“, чрез своята душа и мисъл човек е свободен, независимо от света, който го заобикаля. Има ли хора, които се борят за свободата си? Да. Това са безправните хора или робите. Те са зависими от господарите си и нямат право на лично мнение. Всяко тяхно противоречие или опит за изразяване на мнение са били наказвани жестоко. За щастие сега няма роби и не се налагат робските бунтове от Древността и Средновековието, които не винаги завършвали с успех за въстаналите.

За мен свободата е да си изразявам мнението, за роба свободата е да получи независимост от господаря си, а за

свободния свободата е борба за съвършенство. Свободата в човешкото ежедневие се явява осъзната необходимост. Без нея нашето съществуване е почти невъзможно.

Самир, 9б клас

На учителя с любов!

Продължава поредицата, в която ви представяме учителите от ПГТЛП. Те разговарят с учениците от 11 А клас от клуб „Училищен журналист“ по проект BG051PO001-4.2.05 „Да направим училището привлекателно за младите хора“ Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти (УСПЕХ).

В този брой ви представяме госпожица Айтен Мустафова- преподавател по английски език.

Какви са професионалните Ви амбиции като преподавател по английски език?

Имам желаниа, стремежи, мечти- да развивам максимално своите умения, компетенции, знания по езика, по методиката на преподаването му, да успея да мотивирам повече ученици да изучават чужди езици. Уверена съм, че богатата езикова култура е гаранция за успеха на един човек в дадено

общество. Стремя се обучението, което предлагам, да е качествено и ефективно. Смятам, че тези, които са завършили нашето училище, оценяват това.

Достатъчно ли българи, според Вас, говорят и знаят английски език?

Интересен въпрос! Много хора си мислят, че знаят английски език, понеже са учили някъде и не си дават сметка, че този език е толкова богат, че се развива заедно с развитието на обществото и че е необходимо непрекъснато да го изучаваме и практикуваме. По мои наблюдения, доста българи знаят английски на елементарно ниво, а малко го говорят добре. Това се вижда веднага, ако се сравним с хора от други националности, изучавали английски. Имам много наблюдения от срещите ми с такива хора и за жалост, изводите не са в наша полза.

Какви са наблюденията Ви, лесно ли се справяме с научаването на английски език и чужди езици по принцип?

Това зависи от хората. Ние сме различни, способностите и уменията ни са различни, самодисциплината ни също. Има хора, които като че ли са създадени да учат езици. На други им е по-трудно, но компенсират с постоянство и усърдие. Най-общо казано, нищо не е лесно. Според мен, много хора правят една основна грешка още в самото начало - искат много бързо да научат даден език. Това няма как да стане. Освен желание, необходимо е и време и упоритост.

Смятате ли, че в днешния ден е достатъчно да се знае само един чужд език?

Определено смятам, че не е достатъчно. Английският език е просто задължителен, тъй като е станал международен език в комуникациите от всякакъв вид. Но в съвременния ни свят, успоредно с тенденцията към глобализация, се засилва и стремежът

към запазване на национална идентичност на отделните народи. И какъв по-добър начин да ги опознаеш и разбереш, ако не чрез техния език! В езика на един народ е запечатано историческото му развитие, бита, културата, психологията му, той дава представа за това, какво понятие или идея влага в думите си този народ - т.е, неща, над които почти не се замисляме в днешния ни практичен и забързан ден.

Кога може да се каже, че един човек има добри познания по даден език?

Когато започне да говори, без да се замисля за граматика и словоред и без да си превежда от български на съответния език - тоест, когато започне да мисли на езика, на който говори.

А как Интернет влияе на изучаването на английски език? Стимул ли е за повече хора да учат езика? Или пречи?

Интернет мрежата би могла да бъде една чудесна възможност и стимул за изучаване на езика, но смятам, че в България това все още не е реалност. Може и да греша.

Кои са основните предизвикателства пред учителя днес?

Пред учителя, особено днес, стоят действително много предизвикателства. Той трябва да притежава професионални знания, социална компетентност, да бъде етичен и справедлив, да бъде информиран относно най-новите тенденции и методи на преподаване, да е в крак с техническите новости и най-вече да може да мотивира учениците и да ги накара да са ангажирани да учат. Затова е предизвикателство да създадеш в тях желание за полагане на усилия за учене.

Редакционният екип на вестник "От игла до кормило" благодари на г-жа Иванова за отделеното време, за отзывчивостта и за уважението към нашия вестник. Желая й да бъде здрава, да бъде все така усмихната, мила и добра.

Интервю на учениците от 11 А клас от клуб „Училищен журналист“ по проект BG051PO001-4.2.05, „Да направим училището привлекателно за младите хора“ Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти (УСПЕХ)

Вестник „От игла до кормило“ се издава от ученици, участващи в клуб „Училищен журналист“ по проект BG051PO001-4.2.05, „Да направим училището привлекателно за младите хора“ Училище за Себеутвърждаване и Подготовка към Европейски Хоризонти (УСПЕХ) съвместно с участниците в клуб „Граждански журнализъм“ по проект на Асоциация Интегро „Да направим средното образование достъпно и атрактивно за ромските младежи от селските райони“.

**Професионална гимназия по транспорт и лека промишленост
Адрес Индустириална зона
гр. Омуртаг 7900
тел: +359 0601 22 -17
E-mail pg_tlp@abv.bg
www.pgtilpomurtag.dir.bg**